

bestyrer sig selv under Kontrol af Ministeren, som atter har Ansvar for Rigsdagen, mod at det faar et bestemt lille, begrænset Likkud, som i de senere Aar er udtrykt i Ønsket om at have frit Hus, og at Rigsdagen iøvrigt ikke kommer ind paa alle disse Detailler, hvorefter den ikke altid kan have nogen begrundet Mening, og som desuden ofte maa afgjøres, før de kunne forelægges Rigsdagen. Men det er ialtfald meget glædeligt, at denne Gjæld er tagen bort, og man skylder ikke mindst den Mand Taknemmelighed, som er vedkommende Forslags Fader og har vidst at sætte det igjennem i det andet Thing. Det er ogsaa i politisk Henseende for mig en stor Tilfredsstillelse. Det er jo nofsom bekendt, at de Herrer Medlemmer af Venstre ofte skildres som Folk, der ere Partimænd quand-mêmes; men det viser sig her, at der ogsaa i Venstre findes uskyldige og ubestæfede Hjertes, der kunne give efter for en god Følelse, uden at tage Hensyn til Partiet. Jeg er glad ved, at denne Eftergivenhed har ført til, at Theatrets Gjæld er betalt, og jeg haaber, at disse mildere Følelser, som saaledes have givet sig tilkjenning, ogsaa oftere vilde lægge sig for Dagen.

Sauerslev: Jeg skal ikke stribes med det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing) om, hvor Bevillingsmagten er, men saa meget tror jeg dog at maatte sige, at naar Folkethinget giver en Bevilling af væsentlig finantsiel Interesse, og Folkethinget har Regjeringen med sig, saa vil Landstinget nødvendigvis komme til at indtage det Standpunkt at ville modsætte sig den, forudsat, at det er et væsentligt Flertal af Folkethinget, som tiltræder en saadan Bevilling. Hvad jeg nærmest vilde omtale, er en Sag, der berøres paa Tillægsbevillingsloven under § 15, og som angaar det fgl. Theaters Gjæld. Den sidste ærede Taler var glad ved, at denne Sag er afviklet paa den Maade, som stier er fra Folkethingets Side, og denne Glæde har ogsaa fundet Udtryk fra et andet Medlems Side (Bloug). Jeg kan ikke dele denne Glæde, og efter at jeg har hørt, at der er Medlemmer heri Salen, der have udtalt sig om forskellige Punkter paa Tillægsbevillingsloven, og da jeg mulig tør antage, at de ville søge at faae deres Tanker realiserede ved at stille Undrivingsforslag, saa skal jeg udtale, at, hvis saa stulde være, kunde jeg, for saa vidt andre Medlemmer i Salen se paa den nævnte Bestemmelse saaledes som jeg, finde mig foranlediget til at stille Undrivingsforslag for at faae den tagen ud af Forsla-

get. Hvorfor jeg ser saaledes derpaa, skal jeg tillade mig at begrunde. Det forekommer mig, at, naar Staten overtager Theatrets Forpligtelser paa den Maade, det her er foreslaaet, og betaler dets Gjæld til Sorø Akademi, saa vil man komme fjernere fra at kunne paa en for Staten heldig Maade befries for Theatret som en Statsinstitution, der særlig staaar under Staten. For at forklare dette næiere, maa jeg tilføie, at mit Syn er det, at, eftersom Theatret i en Narrække har været Gjenstand for Uvillie, jeg kan sige hos den største Del af Befolkningen heri Landet, synes det mig, som om det var heldigere, at det udgik som Statsinstitution og overgik tilbids til Private. Jeg tænker mig saaledes, at der var en Mulighed for, at til Exempel Kjøbenhavns Kommune vilde overtage Theatret eller overtage det under sit Bærges Istedetfor Staten. Hvis man da havde vedtaget den Bestemmelse, som her er indført, saa forekommer det mig, at Realisationen af denne Tanke vilde komme til at staa fjernere. Naar den ærede Landstingsmand for 4de Kreds (Fallefen) meget ofte har fremhævet Theatrets store Betydning som Opdragelsesanstalt, saa vil jeg ikke rentud benegte dette; men det forekommer mig dog, at de store Offre, som Staten har ydet for Theatret, ere usforholdsmæssig store i Forhold til det, som Theatret kan synes at have gavnet som Opdragelsesanstalt. Det forekommer mig, at den store Befolkning her i vort Land har langt mere Gavn af de Penge, der gives til Undervisning dels i Almueskoler, dels i Højskolerne, dels i de høiere Undervisningsanstalter, og at ved dem opdrages Befolkningen i en ganske anden Maade end ved Theatret. Thi hvem er det egentlig, der nyder godt af denne Opdragelsesanstalt, som Theatret kaldes. Det er den Klasse af Samfundet, som er saaledes stillet, at den kan komme der, og det er nærmest den Del af Befolkningen, som mindst trænger til Opdragelse. Den Del, som hovedsagelig trænger til at blive opdragen, er derimod af sociale Hensyn affaaeren fra at komme der og modtage den Opdragelse. Det er altsaa med god Føie, at der er Uvillie imod, at der af Statens Midler skal gives saa overvæltede store Pengesummer til denne Anstalt, og derfor er det meget ildeset, at man vedblivende skal give dem. Jeg har derfor tænkt mig, at der, efter at Staten har givet saa store Summer til et nyt Theaters Opførelse, og Theatret er kommet godt paa Vej — den ærede Landstingsmand for 4de Kreds (Fallefen), der staaar denne Institution saa nær, har jo endog ogsaa antydet, at vi snart gaa